KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(94) 122 endelig udg.
Bruxelles, den 26.04.1994

94/0015 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om foranstaltninger, der skal træffes
over for bestemte erhvervsdrivende, der drager fordel
af transaktioner finansieret af EUGFL, Garantisektionen

(forelagt af Kommissionen)

Begrundelse

1. For at der kan ske en effektiv bedrageribekæmpelse inden for EUGFL, Garantisektionen, har det vist sig nødvendigt at indføre en fællesskabsordning, der gør det muligt for disse nationale myndigheder - bl.a. i forbindelse med licitationer, ydelse af eksportrestitutioner og salg af interventionsprodukter til nedsat pris - at identificere de erhvervsdrivende, der forsætligt eller groft uagtsomt har begået uregelmæssigheder til skade for fællesskabsfondene, eller for hvilke der foreligger en begrundet mistanke herom; alt efter overtrædelsens omfang, og efter hvorvidt den er fastslået, eller der blot er mistanke herom, skal de nationale myndigheder på dette grundlag fastsætte en række forskellige foranstaltninger, der kan gå lige fra en udvidet kontrol til udelukkelse af de pågældende erhvervsdrivende fra at deltage i de pågældende transaktioner, såfremt det fastslås, at de har handlet svigagtigt.

2. Det drejer sig i realiteten om iværksættelsen af én af de konkrete foranstaltninger, der er omhandlet i

   - handlingsprogrammet i UCLAF-beretningen for 1993, hvori det i punkt 8.5 fastsættes, at retten til fællesskabsstøtte skal være betinget af, at modtagerne opfylder visse kriterier,

   - konklusionerne fra Rådet (økonomi og finans) af 7. juni 1993 om denne beretning, ifølge hvilke Kommissionen opfordres til at gennemføre ovennævnte program,

   - konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København af 21. og 22. juni 1993, der fremhæver betydningen af en fortsat bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder, der er til skade for fællesskabsbudgettet.

3. Den foreslåede ordning skal naturligvis være omfattet af flest mulige garanti- og sikkerhedsforanstaltninger, således at dens praktiske anvendelse ikke får ubegrundede eller uforholdsmæssigt store skadevirkninger for de pågældende erhvervsdrivende.

   I den foreslåede forordnings artikel 3 henvises der derfor udtrykkeligt til de grundlæggende rettigheder og almindelige principper, der skal overholdes.

   I henhold til subsidiaritetsprincippet og for at Rådet kan nøjes med at fastsætte de nødvendige rammebestemmelser, skal de gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen vedtager, udmønte disse principper i de mange konkrete situationer, der vil kunne opstå.

4. Det vil være rimeligt at tilkendegive, at når en national myndighed på trods af de i den foreslåede forordning fastsatte forebyggende foranstaltninger ikke anvender disse over for en erhvervsdrivende, om hvem der foreligger oplysning om, at der er en risiko for manglende pålidelighed, skal Kommissionen tage hensyn til denne adfærd i forbindelse med afslutningen af regnskaberne for de udgifter, som kunne være undgået, hvis nærværende forordning var blevet anvendt korrekt.

5. Dette forslag medfører ikke udgifter for fællesskabsbudgettet.

Forslag til
Rådets forordning (E F) nr.

om foranstaltninger, der skal træffes
over for bestemte erhvervsdrivende, der drager fordel
af transaktioner finansieret af EUGFL, Garantisektionen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Under samlingen den 21. og 22. juni 1993 i København understregede Det Europæiske Råd, at det er vigtigt at fortsætte bekæmpelsen af svig og uregelmæssigheder, der skader Fællesskabets budget; derfor bør der ske en styrkelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at midlerne fra EF-fondene til gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik ikke ydes til personer og selskaber, der ikke frembyder den fornødne garanti for pålidelighed, hvad angår de pågældende transaktioners korrekte gennemførelse;

i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik[1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88[2], er det i artikel 8 fastsat, at medlemsstaterne skal træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre sig, at de af fonden finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, at dette er sket på behørig måde, og at uregelmæssigheder forhindres og forfølges;

---

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4.1970, s. 13.

(2) EFT nr. L 185 af 15. 7.1988, s. 1.

i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 283/72[3] er det bl.a. fastsat, at medlemsstaterne regelmæssigt underretter Kommissionen om tilfælde af uregelmæssigheder og om de retslige eller administrative procedurer, som skal udløse sanktioner mod personer, der har begået uregelmæssigheder, idet formålet er at erhverve et systematisk kendskab til arten af de svigagtige fremgangsmåder og at få uberettiget udbetalte beløb tilbagebetalt;

det er nødvendigt at udbygge disse bestemmelser med en EF-ordning, der navnlig i forbindelse med licitationer, ydelse af eksportrestitutioner og salg af interventionsprodukter til nedsat pris giver alle de kompetente nationale myndigheder mulighed for at identificere erhvervsdrivende, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed har begået en uregelmæssighed på bekostning af EF-fondene, eller over for hvilke der hersker begrundet formodning om noget sådant; på dette grundlag bør der fastlægges et spektrum af foranstaltninger, der er betingede af, hvor alvorlig overtrædelsen er og om den er fastslået eller formodet, og som kan strække sig fra skærpet kontrol til udelukkelse af de pågældende erhvervsdrivende fra deltagelse i transaktioner, der skal fastlægges nærmere, når deres svigagtige adfærd er fastslået;

de erhvervsdrivende skal gives de størst mulige garantier, men det er samtidig nødvendigt at fastsætte, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at nationale bestemmelser om tavshedspligt i forbindelse med en sags behandling om nødvendigt tilpasses, så de ikke hindrer, at denne forordning anvendes effektivt;

denne forordning bør anvendes som et supplement til de særbestemmelser, der i forbindelse med den fælles landbrugspolitik allerede er eller måtte blive fastsat med henblik på at undgå uregelmæssigheder, og navnlig til de bestemmelser vedrørende kontrol og sanktioner, som Kommissionen har fastsat i medfør af sine af Domstolen bekræftede beføjelser -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

---

(3) EFT nr. L 67 af 14. 3.1991, s. 11.

Artikel 1

1. Der indføres en EF-ordning, hvis formål er hurtigst muligt at identificere og til alle medlemsstaternes kompetente myndigheder at give underretning om erhvervsdrivende, der ifølge erfaringerne med deres korrekthed i opfyldelsen af tidligere forpligtelser frembyder en risiko for manglende pålidelighed i forbindelse med transaktioner, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, og navnlig i forbindelse med licitationer, eksportrestitutioner og salg af interventionsprodukter til nedsat pris.

2. I denne forordning forstås ved "erhvervsdrivende, der frembyder en risiko for manglende pålidelighed":

   a) erhvervsdrivende, det være sig fysiske eller juridiske personer, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed har begået en uregelmæssighed over for de relevante EF-bestemmelser og uretmæssigt har opnået eller forsøgt at opnå en finansiel fordel, og

   b) erhvervsdrivende, over for hvem der foreligger begrundet formodning om noget sådant.

Artikel 2

Procedurerne for identifikation og de nærmere foranstaltninger til underretning iværksættes på initiativ af den medlemsstat, hvor risikoen for manglende pålidelighed hos den erhvervsdrivende har vist sig, eller eventuelt på Kommissionens initiativ.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer følgende foranstaltninger over for de i artikel 1, stk. 2, litra a), nævnte erhvervsdrivende:

   a) skærpet kontrol med den erhvervsdrivendes transaktioner

   eller

b) suspension af betalingen af beløb for igangværende transaktioner, der skal fastsættes nærmere, og eventuelt frigivelse af den hermed forbundne sikkerhed, indtil en uregelmæssighed som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nærmere er fastslået

eller

c) udelukkelse af den erhvervsdrivende for en periode og for transaktioner, der skal fastlægges nærmere.

2. For de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte erhvervsdrivende anvendes udelukkende foranstaltninger som nævnt i stk. 1, litra a) og b).

3. I tilfælde, hvor Kommissionen selv giver licitationstilslag, træffer den alt efter det foreliggende tilfælde en af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

Artikel 4

1. De i artikel 3 nævnte foranstaltninger skal være i overensstemmelse med følgende principper:

a) den pågældende erhvervsdrivende skal have ret til at udtale sig, inden der træffes afgørelse, og til at indanke afgørelsen

b) der skal være et rimeligt forhold mellem den begåede eller formodede uregelmæssighed og den af de i artikel 3, stk. 1, nævnte foranstaltninger, der iværksættes, jf. de bestemmelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 5

c) de erhvervsdrivende må ikke udsættes for forskelsbehandling.

2. Bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 595/91 om overholdelsen af princippet om fortrolighed og tavshedspligt anvendes i forbindelse med denne forordning.

3. For de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte erhvervsdrivende træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de nationale bestemmelser om tavshedspligt i forbindelse med en sags behandling om nødvendigt tilpasses, så de ikke hindrer, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 5

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter proceduren i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70. De skal bl. a. vedrøre de meddelelser, medlemsstaterne skal fremsende.

Artikel 6

Denne forordning anvendes som et supplement til særbestemmelserne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(94) 122 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **03**

Katalognummer : CB-CO-94-157-DA-C

ISBN 92-77-67717-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg